

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie oskarżonego **Z.C.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 26 listopada 2024 r.
na posiedzeniu bez udziału stron
kwestii dopuszczalności wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie w trybie art. 41
§ 1 k.p.k. sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek,
na podstawie art. 41a k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty
Bednarek – pozostawić bez rozpoznania,**

UZASADNIENIE

Obrońca Z.C. na rozprawie kasacyjnej w dniu 24 lipca 2024 r. zażądał wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek, członka składu orzekającego wyznaczonego do rozpoznania kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 14 grudnia 2022 r. sygn. akt V Ka 1076/22, motywując je wskazaniem, iż została ona powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a nadto uprzednio pełniła funkcje prokuratora i była członkiem A., odwołując się do argumentacji przedstawionej w pismach z 7 września 2023 r. oraz 1 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

W zaistniałym układzie procesowym wniosek o wyłączenie sędziego Małgorzaty Bednarek zarejestrowany w Sądzie Najwyższym pod sygn. V KK 358/23 (KRI 571) należało pozostawić bez rozpoznania.

Lektura akt sprawy wskazuje bowiem, iż postanowieniem z 31 października 2023 r. sygn. akt V KK 358/23 (KRI 266), rozpoznano już wniosek o wyłączenie tego sędziego Sądu Najwyższego, złożony przez tego obrońcę Z.C., z przywołaniem tych samych okoliczności. W zakresie żądania wyłączenia sędziego od udziału w sprawie z uwagi na istnienie uzasadnionej wątpliwości co do braku jego bezstronności, wniosek nie został uwzględniony, a w pozostałej części dotyczącej żądania wyłączenia z powodu okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego Sądu Najwyższego i jego postępowania po powołaniu – pozostawiono bez rozpoznania. Mimo orzeczenia o pozostawieniu tego wniosku bez rozpoznania, procedowanie związane z podjęciem rozstrzygnięcia także w tym zakresie niewątpliwie zostało zakończone. Zgodnie zaś z treścią art. 41a k.p.k., wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania. Wykładnia tego przepisu nie budzi najmniejszych wątpliwości, iż nie jest możliwe ponowne rozpoznanie wniosku opartego na tych samych podstawach, choćby jego "rozpoznanie" polegało na "pozostawieniu go bez rozpoznania" z przyczyn merytorycznych, jak miało to miejsce w przypadku orzeczenia z dnia 4 kwietnia 2024 r. Wobec powyższego, złożenie przez ten sam podmiot powtórnego wniosku opartego o te same okoliczności faktyczne nie mogło doprowadzić do jego ponownego rozpoznania, o czym jednoznacznie stanowi art. 41a k.p.k.

Nadmienić należy, iż przedmiotowy wniosek był już ponawiany, co znalazło odzwierciedlenie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 9 maja 2024 r. sygn. akt V KK 358/23 (KRI 418).

W świetle zaistniałych okoliczności wniosek obrońcy Z.C. należało pozostawić bez rozpoznania.

[WB]

[ał]

